

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **S. T.**, zast. Mgr. Pavlem Maršálkem, advokátem, se sídlem Vrchlického 802/46, Liberec, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Hrdinů 1643/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2022, č. j. OAM-12829-6/ZR-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 7. 3. 2023, č. j. 59 A 83/2022-42, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 7. 3. 2023, č. j. 59 A 83/2022-42, a rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2022, č. j. OAM-12829-6/ZR-2022.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 10. 2022, č. j. OAM-12829-6/ZR-2022, zrušil platnost žalobcovy zaměstnanecké karty podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a stanovil mu podle § 46e odst. 2 zákona o pobytu cizinců lhůtu 60 dnů k vycestování z území ČR.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“), který ji rozsudkem ze dne 7. 3. 2023, č. j. 59 A 83/2022-42, zamítl jako nedůvodnou.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, a to společně s návrhem na přiznání odkladného účinku. V tomto návrhu stěžovatel uvedl, že žije v ČR dlouhodobě již od roku 2021 a měl to v plánu i nadále. S výjimkou skutku, za který byl odsouzen, se snažil dodržovat místní zákony a plnit si své povinnosti. Pouze jednou řídil pod vlivem alkoholu, kdy naměřené množství jen mírně překračovalo hranici mezi přestupkem a trestným činem, což také vedlo k uložení nejmírnějšího trestního postihu. Dále zmínil obecně známou skutečnost, že na Ukrajině probíhá válečný konflikt,

kdy mužští občané ve věku 18 až 60 let jsou mobilizováni a posíláni do místa bojů. Vzhledem k tomu, že vycestování na Ukrajinu by pro stěžovatele znamenalo ohrožení života, nemá jinou možnost než na území ČR setrvat jen na základě zrušeného pobytového oprávnění. Je přesvědčen, že výkon nebo jiné právní následky správního rozhodnutí by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku zároveň není v rozporu s veřejným zájmem.

[4] Žalovaný v reakci na návrh stěžovatele uvedl, že nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, neboť pro to nejsou splněny podmínky a stěžovatel ani nemá k ČR žádné zásadní vazby.

[5] Nejvyšší správní soud zjistil, že návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byl podán včas a osobou k tomu oprávněnou. Přistoupil proto k jeho věcnému posouzení podle § 73 ve spojení s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Podle § 107 s. ř. s., kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Z citovaného ustanovení je zjevné, že odkladný účinek lze na základě návrhu stěžovatele přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[8] V posuzované věci je zřejmé, že v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by stěžovatel nebyl oprávněn pobývat na území ČR. Také je nepochybné, že nucené vycestování na Ukrajinu by pro stěžovatele představovalo závažnou újmu, neboť tato země je stížena válkou a zdejšími obyvatelům denně hrozí újma na životě a zdraví. Zásah do práv stěžovatele zapříčiněný výkonem správního rozhodnutí by tedy podle Nejvyššího správního soudu byl podstatný, přičemž naproti tomu nelze dovozovat, že by přiznání odkladného účinku mělo způsobit jakoukoliv újmu jiným osobám. První dvě podmínky jsou proto splněny.

[9] Pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je třeba poměřovat intenzitu hrozícího zásahu do práv svědčících stěžovateli s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131). V projednávaném případě by přiznání odkladného účinku mohlo být v rozporu s požadavkem, aby na území ČR pobývaly osoby, resp. cizinci, kteří

pokračování

neporušují tuzemské právní předpisy. Jak již bylo výše uvedeno, újma způsobená stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku by mohla být podstatná. Intenzita narušení zmíněného veřejného zájmu by naopak vzhledem k předběžné povaze přiznání odkladného účinku byla mírná. Z informací, jež má Nejvyšší správní soud k dispozici, přitom nevyplývá, že by z hlediska veřejného zájmu představovala hrozbu již samotná přítomnost stěžovatele na území ČR.

[10] S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že intenzita újmy vzniklé stěžovateli neodložením právních účinků rozsudku krajského soudu a rozhodnutí žalovaného převáží nad potenciálním dotčením veřejného zájmu. Je proto splněna i třetí podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhověl a jeho kasační stížnosti přiznal odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozsudku krajského soudu ze dne 7. 3. 2023, č. j. 59 A 83/2022-42, a rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2022, č. j. OAM-12829-6/ZR-2022.

[12] Nejvyšší správní soud připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti.

[13] Závěrem pak Nejvyšší správní soud ještě dodává, že v souladu s § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním návrhu na zahájení řízení (zde návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti) spojen vznik poplatkové povinnosti. Usnesením krajského soudu ze dne 19. 1. 2023, č. j. 59 A 83/2022-29, však stěžovatel byl zcela osvobozen od soudních poplatků, přičemž v souladu s § 36 odst. 3 s. ř. s. se předmětné osvobození vztahuje i na návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. dubna 2023

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu

